

Høringssvar til Kulturpolitikken 2021-2024

Vi ser med glæde og forventning på denne kulturpolitik og ser frem til at opleve, hvordan den konkret bliver implementeret i de kommende år gennem håndgribelige politiske tiltag og prioriteringer. Det er tydeligt, at de mange fine indsatser fra 2017 har styrket kunstens agtelse i kommunen. Vi oplever en behørig stræben efter det bedre og en udvikling i flere positive retninger. Herunder et velkomment ønske om at placere kunsten som helt central i 'central-administrationen'. Samt en fornuftig og naturlig forholden sig til FNs verdensmål.

Et post-corona-kulturliv med bæredygtige vilkår

Denne kulturpolitik bærer naturligt præg af en (forhåbentlig) post-Covid-19 situation. Der er fokus på at genstarte i 2022 – vi forstår hentydningen til 2017, og ser frem til at præsentere nye projekter til anledningen, men må også plædere for, at vi ikke taber de aktiviteter, projekter og initiativer på gulvet, som i skrivende stund er i fuld gang (nogle i nye og nødvendigvis gentænkte formater).

Covid-19-situationen har synliggjort, hvor skrøbeligt hele det etablerede professionelle kunstmiljø er. Det skyldes generelt, at mange kunstneres primære indtægtskilde er ved selve gennemførelsen, mødet med publikum, salget af værket og lign. Når disse udebliver, så er der heller ingen indtægter. Men kunstneren har jo fortsat udgifter som f.eks. husleje (både privat og arbejde), internet, telefon, hjemmeside, bogholderi, administration m.v. Og ikke mindst det, der gør kunsten... nemlig hele udviklingsarbejdet. Et arbejde der alt for ofte foregår i kunstnerens 'fritid' - eller i hvert fald ulønnet.

Hvordan sikrer vi de frie kunstnere midler og ressourcer til kontinuerligt at kunne bidrage og udfordre, glæde og helbrede, ... til at være kunstnere? Så også det lag mellem talentmassen og institutionaliseret, professionelt organiseret teater – som Teater Fluks er én af repræsentanterne for – får de rigtige forudsætninger for at bedrive bæredygtig teaterproduktion?

At sikre fødekæden og frugtbare samarbejder på tværs

Der er ingen tvivl om, at de senere års satsninger på talentet og fødekæden generelt har en positiv effekt i forhold til at skabe en masse 'hele' unge mennesker - en masse dannede mennesker, som Aarhus kan være stolte af at sende ud i verden.

Perspektivering og kontekstualiseringen for disse mennesker om det 'at være' varetages i høj grad grundet et fortsat øget fokus på internationalisering - en fantastisk og dedikeret placering af det nære og lokale i en global kontekst.

Men det fokus, der har været på fødekæden, trænger i vores optik til en finjustering. Der har været fokuseret på 'det nemme' - på at der er fritidstilbud til børn og unge. Men hvor er fokus på den del af fødekæden, der skal være der for talentet, der skal være 'fyrtårne' og som samtidig kan tage det lange og seje træk for byens og dens borgeres udvikling og dannelse?

Der er de seneste år opstået væsentlige ændringer og åbninger for samarbejde mellem institutioner og 'frie' kunstnere. Det er blevet nemmere at banke på døren og nemmere at 'komme indenfor'. MEN igen foregår en meget stor del af dette relationsarbejde og udviklingsarbejde ulønnet for kunstnernes vedkommende, hvilket skaber en skævvridning i samarbejdet fra starten. Samarbejder tager tid, tid er penge. Men det er en investering der kan komme tifold igen i kvalitet, publikumsrækkevidde, samtalestartere og æstetiske oplevelser af høj (inter-)national kvalitet.

Der er i Aarhus flere produktionsfaciliteter indenfor de forskellige kunstgenrer, men vi mangler flere kunstnerdrevne decentrale produktionsfaciliteter. Faciliteter der ligger i lokalområderne spredt ud over kommunen og fordelt i de forskellige kvarterer indenfor Ringvejen. Store centrale institutioner for kunstproduktion bliver let for topstyrede og skaber distance til den agilitet som kunsten oftest er præget af. Samtidig risikerer vi, at det bliver vanskeligt for den enkelte kunstner at skabe en god og blivende relation til publikum, når det for publikum kan være svært at afgøre, hvem der egentlig er afsenderen.

Sidst men ikke mindst vil vi gerne pege på og anerkende den styrkelse af kunsten og kunstnerens vilkår, som kunstcentrene er eksponenter for. De har i høj grad sat kunstmiljøerne på dagsordenen, og vi kan kun opfordre til fortsat at støtte op om deres arbejde – på tværs af miljøer og genrer. For kunsten og kulturens bæredygtighed og rækkevidde.

Som formanden for det norske Kulturråd Lars Petter Hagen peger på, så er kunst- og kulturarrangementer arenaer for menneskeligt fællesskab. Det er når vi lytter og deltager, at vi åbner os for andre synspunkter og gør dialog mulig. Det er herfra de nye tanker, idéer og løsninger kan komme. Det ser vi frem til at få endnu mere af i Aarhus.

Vi ser frem til den fortsatte dialog, de nye idéer, det store mod og de mange nye samarbejder – også på tværs af traditionelle sektorer – som denne kulturpolitik kan være med til at åbne op for.

Bedste hilsner

Teater Fluks - Sara Fink Søndergaard og Rasmus Malling Lykke Skov.